

İnsan Huzur İstiyor mu

– safdeha · 13 Ocak 2021

Evet dilden çıkıyor bu istek... Ama huzursuzluğun nesi varsa o tarafa adım adım gidiyoruz. Birisi birini öldürse, katile lanetler okunuyor, o lanet okuyan başkasını öldürse göbek atıyor. Çelişki hakim-istenenle, yaşananlar arasında...

Bana acı dokunmasında, başkasına her acı dokunabilir... Ailesi yıkılabilir, vatani bombalarla yerle bir edilebilir, Hiroşima'ya atom bombası atılabilir... İster fert bazında, ister devlet bazında bu görüntü değişmiyor. Bir ülkenin zulüm ettiğinin farkında değil mi halkı? Kişisel bazda haksızlığa uğrasa toplu gösteri, sokak eylemleri her şeyi deniyor. Durumunun değişmesini sağlıyorsa, neden devleti başkalarına zulüm ettiğinde aynı hareketleri veya eylemleri yapmıyor? Yani devletin aldığı kararlarda, halkta masum değil...

Her insanın bir vatani olsa da, dili farklı olsa da, rengi değişse de insan değil mi? aynı isteklere sahip ve yaşamını güzelleştirmek için elinden geleni yapıyor. Sınırların oluşu, huzur arayışının ne rengini değiştiriyor, ne ırkını, ne de dilini...

Her kötülüğün, yanlış seçimin Ozon tabakasını deldiği, mevsimleri değiştirdiği ve kuraklık gibi acı durumların ortaya çıkmasını sağlarken, bu işlenen ve diretilen alışkanlıkların sınırı mı var ki? Bir deprem oluyor, komşu ülkelerini de etkiliyor, sarsıyor... Bir tayfun geziniyor, sınırları aşıyor. Yaşanılan durum aynı... Önlemler ve hayata tutunuş da aynı...

İster fert bazında, ister kitlesel bazda duyarlılık ve duygudaşlık herkesin ana konusu aslında. Güçlüyüm diyerek karşısındakini aşağılayan yahut geri kalmış bir ülkenin topraklarını girip vahşeti yaşatmak arasında ne fark var ki? Ben diyerek başlayan her kelimenin yanığı, toplu katliamlara neden oluyor Bu gün ben güçlüyüm öldürüyorum yarın o güçsüz güçleniyor aynısını karşısındakine yapıyor/uyguluyor. Hiç kimse savaş yerine barışın peşinde değil. Baktı ki istediğini alamıyor, kavga başlıyor, eline silah alıp ateşliyor. Bu zoraki elde edişin kendisine yararı varmıçasına... Zayıf olan güçleniyor, kuvvetli olan zayıflıyor. Zaman terazisinde her şey terisine dönüyor da... Kimsenin ettiği yanına kar kalmıyor kalmasına da, üzüntünün yaşatılması devam ediyor, maalesef...

Her insanın hayali, dünyada ki yaşadığı hayatın ölümü tatmadan cennet olması... İnsan ben diyorsa, nefsiyle hareket ediyorsa, yalan söylüyorsa, çalışıyor ve talan ediyorsa, bunun karşılığında dünya da bile cennette gibi yaşaması mümkün mü? Hangi para veya zenginlik dünyada cenneti sağlar ki... O parada ne çok insanın gözü var, kimseyle paylaşmasa da, ondan çalmak için çırpınan insanlar var. O kazandığı ile cennette yaşatmıyorlar böylece. Huzursuz ediyorlar. Uykularını kaçırıyorlar... O gücü kaybedeceği için uykuları kaçıyor ve aslında cennet umarken tam bir cehennem de yaşıyorlar...

Ne düşünürsen ya da ne paylaşırsan, amaç güzelse güzel görülür değilse de günün birinde kötülük bulunur. Etkiye tepki hayatın her alanında yani... Sınırları aşiyor.

Vahşi hayvanlar açsa saldırır ama ihtiyacı kadarını öldürür ve yer... İsraf etmez. Haydi bu vahşiliğe karşı daha da vahşi olmadığını göster ey insan. Madem medenisin, ihtiyacı olanı ve payına düşeni ye, harca... Yapabilir misiniz? Eğer yapamıyorsanız siz medeni değilsiniz. Vahşi hayvanları da eleştiremezsiniz. Doğa nasıl kendini koruyorsa, insanlıkta kendini korumak zorunda. İnsan başkasına kötülük yapıyorsa, insanlığı yok ediyor demektir.

Bu çelişkiyi göremiyor insan.. Kötülüğe karşı olmak değil bunun adı. Ben istedim ve olacaktır demek. Konuşurken, konuşurken etkilerken arka planda vahşet uygulamaktır. Hani kumarın başında kazandıkça daha fazla oynamak isteyen insanı hazırlayan simsarlar, bir süre sonra kaybettirerek, kazandığından fazlasını kaybettirirler ya... Oyun işte... Hani kim kime birden bu kadar para verir ki, düşünemiyor aklına güvenen kişiler. Çelişki burada işte. Sonu ölümlle noktalanıyor, kumarbazın yaşamı işte... Hayat kumar oynamaya gelmez. Hata affetmez de... Kuralları ve ilmini bilmek, hoşgörülü olmak ve duygudaş yaşamak gerektiriyor.

Hangi dine inanırsanız inanın, işte bu insani değerleri bir düzene koyar. En son ilahi din olan İslam, sonsuz hayatı sunar. İnsanı yalnızca Allah korkusuyla çevreler ve çelişkiden kurtarır. Dünyanın sınav olduğunu, dünyada cennetin olmadığını bilerek yaşar. Yalnızca Allah'a inanır ve güvenir, yalnızca ondan yardım diler, Sorgularını isyan ederek yapmaz, nasıl kurtulacağını sabır ile araştırır ve çözer. Din, sınırları aşar... Aştığı her yerde aynı sabır ve huzur aranır. Eğer o öğütlerin dışında Ben ile başlayan yanlışlar çoğalırsa, zalimler zulumlarını üzerinden eksik etmez. Allah tarafından uyarı gelir onlara... Ya tövbe ederek akıllarını başlarına devşirirler ya da isyan edip yaşayarak sonsuz hayatlarını mahvederler...

Çelişkilerden kurtulup, sınırları yıkalım, duygudaş olalım, sevelim sevilelim... Dünya kime kalmış ki, ey insan.

Saffet Kuramaz